İlim Kalbe Atılmış Bir Nûrdur

Hâfız İbn Receb rahimehullah şöyle der: "Müteahhirinden bir çokları bu konuda fitneye düşmüşler; kelâmı, cidâli, dîni mesâilde hasımlığı çok olanın böyle olmayandan daha âlim olduğunu zannetmişlerdir. Bu katıksız bir cehâlettir.

Sahâbenin büyüklerine ve âlim olanlarına bak! Meselâ Ebu Bekr'e, Ömer'e, Ali'ye, Muâz'a, İbn Mes'ûd'a, Zeyd b. Sâbit'e bak! Onlar nasıldı? Onların sözleri, İbn Abbâs'ın sözlerinden azdır. Hâlbuki onlar, ondan daha âlimdirler.

Aynı şekilde tâbiînin kelâmı da, sahâbenin kelâmından daha çoktur, hâlbuki sahâbe onlardan daha âlimdirler. Tebe-i tâbiîn de böyledir. Onların da kelâmı, tâbiînin kelâmından daha çoktur. Hâlbuki tâbiîn onlardan daha âlimdirler.

O hâlde ilim, rivâyetin çokluğu ile de değildir, sözlerin çokluğu ile de değildir. İlim, kalbe atılmış bir nûrdur, kul onunla hakkı kavrar, onunla hak ile bâtılın arasını ayırır. Bunu da, vecîz ve maksadı hâsıl edecek ifadelerle anlatır."

Fadlu İlmi's-Selefi alâ İlmi'l-Halefi, s: 83-84